

Sygn. akt I ACa 435/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Danuta Jezierska (spr.)
Sędziowie:	SSA Halina Zarzeczna SSO del. Tomasz Żelazowski
Protokolant:	sekr.sądowy Justyna Kotlicka

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2013 r. na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa A. Z.

przeciwko M. R.

o zapłatę

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 5 marca 2013 r., sygn. akt VIII GC 248/12

I. uchyla punkty I i III zaskarżonego wyroku i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin – Centrum w Szczecinie pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego w tym zakresie;

II. oddala apelację powódki;

III. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSO del. T. Żelazowski SSA D. Jezierska SSA H. Zarzeczna

Sygn. akt I ACa 435/13

UZASADNIENIE

A. Z., po ostatecznym ukształtowaniu powództwa, wniosła o zasądzenie od M. R. kwoty 129.013,15 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 stycznia 2012 r. oraz zasądzenie od niego zwrotu kosztów procesu. Na dochodzoną kwotę

składały się należne powódce części zysku wynikające z udziału w spółce cywilnej z pozwanym pod nazwą (...) oraz w spółce cichej pod nazwą (...).

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu podniósł, że (...) stanowi jego indywidualną działalność, a wypłatę z zysku (...) powódka otrzymała wyższą niż on. Podniósł zarzut przedawnienia roszczenia za okres do 2008r.

Wyrokiem z dnia 5 marca 2013r. Sąd Okręgowy w Szczecinie zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 31.653,15 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2012 r., oddalił powództwo w pozostałej części, zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 762,52 zł tytułem kosztów procesu.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły ustalenia, według których w dniu 24 stycznia 2000r. mąż powódki S. Z. oraz pozwany zawarli umowę spółki cywilnej, zgłoszoną do ewidencji działalności jako (...). Na podstawie aneksu nr (...) z dnia 1 listopada 2003 r. do spółki przystąpiły powódka i żona pozwanego I. R.. W oparciu o aneks nr (...) z dnia 31 października 2004 r. ze spółki ustąpił S. Z., a następnie I. R.. W umowie nie określono sposobu podziału zysków pozostawiając to rozstrzygnięcie uchwale wspólników. Rozwiązanie tej spółki nastąpiło aneksem nr (...) z dnia 31 stycznia 2012r.

Jako osobną działalność powódka zgłosiła (...), a pozwany - (...) Zarówno działalność w ramach spółki cywilnej (...) jak i działalność(...) koncentrowała się na pośrednictwie w udzielaniu kredytów samochodowych. W strukturze działalności (...) mieściła się też działalność pod nazwą (...). (...) i (...) zatrudniały tych samych pracowników w wymiarze po pół etatu. Przed powstaniem działalności pod nazwą(...) pracownicy byli zatrudnieni w (...) w wymiarze pełnego etatu. Zakresy obowiązków tych pracowników były takie same. O tym, na rzecz którego z zakładów pracy wykonują pracę, decydował wybór banku, z którego miał być brany kredyt. Polecenia pracownikom wydawał pozwany. Niekiedy w spotkaniach uczestniczył S. Z.. Obsługa w zakresie księgowości była prowadzona odrębnie dla (...) i(...). W zakresie działalności (...) wszelkie czynności na zewnątrz wykonywał pozwany. W niektórych sprawach dotyczących (...) z pozwanym współdziałał S. Z..

W latach 2005 -2011 strony pobierały różne kwoty z rachunku (...). Łącznie pozwany pobrał kwotę wyższą o 63.306,15 zł od kwoty pobranej przez powódkę. Pozwany oraz sporadycznie S. Z. pobierali kwoty z rachunków bankowych dotyczących (...)

Na podstawie tych ustaleń Sąd Okręgowy uznał powództwo za częściowo zasadne. Wskazał, że żądanie powódki podziału zysku w spółce (...) znajduje oparcie w art. 868 § 1 i 2 k.c., a strony miały prawo uczestniczyć w zyskach w częściach równych, stosownie do art. 867 § 1 zd. pierwsze k.c. Na podstawie dowodów potwierdzających wypłaty z tytułu zysku Sąd rozliczył należności za poszczególne lata wskazując, że powstała różnica w kwocie 63.306,30 zł, a połowa tej kwoty tj. 31.653,15 zł należy się powódce. Odsetki zostały zasądzone od dnia, w którym pozwany ustosunkował się wezwaniu, albowiem powódka nie wykazała wcześniejszej daty. Za nietrafny Sąd uznał zarzut przedawnienia co do roszczenia o wypłatę zysku spółki cywilnej z tego względu, że ustalenie procedury podziału zysku w czasie trwania spółki pozostawiono uchwale wspólników, a ponieważ takiej uchwały nie podjęto, roszczenie o podział zysków stało się wymagalne w chwili rozwiązania spółki.

Sąd nie uwzględnił natomiast roszczeń z tytułu podziału zysków z działalności pozwanego prowadzonej pod nazwą (...), ani w ramach rozliczenia spółki cichej, ani w ramach innego stosunku prawnego. Wskazał, że możliwość zawiązania umowy spółki cichej wynika z zasady swobody umów unormowanej w art. 353⁽¹⁾ k.c. Bazując na uchylonych regulacjach kodeksu handlowego Sąd ocenił, że powódka nie wykazała, aby między nią a pozwanym doszło do uzgodnień niezbędnych do nawiązania umowy spółki cichej. Uczestniczenie wspólnika cichego w przedsiębiorstwie musi przybrać postać wkładu. Od wartości wkładu zależy udział w stratach wspólnika cichego. Spółka cicha nie może być traktowana jako konstrukcja zakładająca możliwość osiągnięcia korzyści przez wspólnika cichego, bez wniesienia wkładu. Postępowanie dowodowe wykazało, że powódka nie uczestniczyła w działalności(...). Nie można doszukać się jej wkładu jako wspólnika cichego. Oznacza to, że choć pozwany mógł zobowiązać się do przekazywania powódce

części zysku z działalności (...), to nie jako współnikowi cichemu. W ocenie Sądu powódka jednak nie wykazała okoliczności, które przemawiałyby za przyjęciem uzgodnienia o jej udziale w zyskach pozwanego z działalności pod nazwą (...), choćby je kwalifikować w inny sposób niż jako umowę spółki cichej. Okoliczność zatrudniania tych samych pracowników nie dowodzi zachowania prawa powódki do korzyści z działalności prowadzonej z wykorzystaniem tych pracowników poza funkcjonowaniem spółki (...). Zmiana zasad zatrudniania tych pracowników nastąpiła nie w chwili powstania działalności (...), tylko znacznie później. Również umowy zawierane z poszczególnymi bankami w ramach działalności (...) i (...) nie potwierdzają, zdaniem Sądu, wersji wskazanej przez powódkę.

Wyrok zaskarżyły obie strony.

Powódka wniosła apelację w zakresie oddalającym żądanie zasądzenia kwoty 86.450 zł.

Skarżąca wskazała, że nie kwestionuje rozliczenia dotyczącego podziału zysku ze spółki cywilnej, podważyła natomiast rozstrzygnięcie o żądaniu wypłaty zysków ze spółki cichej, zarzucając:

I. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie oceny części zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów wyrażające się w:

- uznaniu za niewiarygodne zeznań powódki oraz świadka S. Z. w zakresie uzgodnień w sprawie spółki cichej, podczas gdy zeznania te zostały częściowo potwierdzone zeznaniami świadka P. N., a poza tym znajdują potwierdzenie w treści dowodów z dokumentów, na podstawie których wywieść można, iż pozwany przekazywał powódce niewielkie kwoty z rachunku bankowego prowadzonego dla (...), należności z rachunku bankowego(...)przekazywane były również na rachunek spółki cywilnej (...) pomimo braku ku temu podstaw, a nadto z rachunku bankowego (...) regulowane były również opłaty kredytowe za samochód użytkowany przez powódkę;

- uznaniu za wiarygodne zeznań świadków E. T., A. S., A. B., P. R. oraz S. I., w zakresie braku uzgodnień co do spółki cichej oraz nie uczestniczenia powódki w działalności (...), podczas gdy ci świadkowie pozostają w stosunku zależności od pozwanego, więc ich zeznania należy oceniać z dużą dozą ostrożności, a nadto mogli oni nie mieć wiedzy na temat uzgodnień stron w zakresie spółki cichej;

II. sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, że:

- powódka nie wniosła do działalności prowadzonej przez pozwanego żadnego wkładu, podczas gdy w rzeczywistości wkładem powódki była zorganizowana część przedsiębiorstwa działającego w ramach spółki cywilnej (...), w postaci lokalu, pracowników, klientów oraz udziału w rynku, który to wkład determinował ustalenia w zakresie równego podziału zysku pomiędzy pozwanym, a powódką jako cichym współnikiem;

- pomiędzy stronami nie doszło do zawarcia umowy spółki cichej, podczas gdy okoliczność zawarcia tej umowy wynika z całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, na podstawie którego wywieść można, iż powódka wniosła do działalności pozwanego wkład w postaci zorganizowanej części przedsiębiorstwa, kontrahenci stron traktowali obie działalności jako jedno przedsiębiorstwo i tak też było ono traktowane przez pracowników, pozwany dokonywał wypłat z rachunku bankowego (...) zarówno na rzecz powódki, jak i na rzecz spółki cywilnej stron, z rachunku prowadzonego dla (...) finansowany był zakup samochodu, z którego korzystała powódka, a nadto S. Z. - mąż powódki, czynnie uczestniczył w powadzeniu tej działalności pozwanego w imieniu powódki.

W oparciu o sformułowane zarzuty powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 118.103,15 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 lipca 2012r., zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania przed Sądem I Instancji z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 9.306,48 zł oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany zaskarżył wyrok w zakresie uwzględniającym powództwo oraz zasądzającym od pozwanego na rzecz powódki kwotę 762,52 złotych tytułem kosztów procesu.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie prawa materialnego:

- art. 118 k.c. poprzez nieuwzględnienie podniesionego zarzutu przedawnienia roszczenia,

- art. 868 § 2 k.c. w związku z art. 120 k.c. poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż roszczenie powódki o podział zysków stało się wymagalne w chwili rozwiązania spółki, a więc od tego czasu rozpoczął bieg termin przedawnienia, podczas gdy roszczenie powódki o podział i wypłatę zysku stało się wymagalne na koniec roku obrachunkowego w którym powstał zysk,

- art. 875 k.c. poprzez jego niezastosowanie i rozpoznanie przedmiotowego żądania podziału i wypłaty zysku w trybie procesu, podczas gdy żądanie wypłacenia zysku za uprzednie okresy działalności spółki, po jej rozwiązaniu, jest rozpoznawane w trybie nieprocesowym.

W oparciu o powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za II instancję według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części, to jest co do punktu I i III oraz przekazanie w zakresie sprawy Sądowi Rejonowemu Szczecin-Centrum w Szczecinie do jej rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach instancji odwoławczej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powódki okazała się niezasadna, apelacja pozwanego zasługiwała na uwzględnienie o tyle, że spowodowała konieczność uchylenia wyroku w zakresie punktu I i III i przekazania sprawy w tej części do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy.

Sąd Apelacyjny podziela pogląd strony pozwanej, iż po rozwiązaniu spółki cywilnej, roszczenie o podział i wypłatę zysku może nastąpić jedynie w postępowaniu o podział majątku tej spółki, według zasad określonych w art. 875 k.c., a nadto w trybie postępowania nieprocesowego. Jest on zgodny ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale z dnia 6 września 1996r., w sprawie III CZP 98/96 (opubl. OSNC 1996/12/159), w której wskazano, że z chwilą rozwiązania spółki cywilnej rozliczenie wspólników obejmuje także podział i wypłatę ewentualnych zysków za poprzednie okresy działalności. Sąd Najwyższy zwrócił uwagę, iż po rozwiązaniu spółki zmieniają się stosunki prawne między dotychczasowymi wspólnikami, stosownie do art. 875 k.c. wspólnik traci przewidziane w art. 868 § 2 k.c. szczególne uprawnienie do podziału i wypłaty zysków za poszczególne okresy obrachunkowe. Jeśli zysk nie został podzielony i wypłacony, to w konsekwencji, gdy wspólnicy nie podjęli uchwały o przeznaczeniu zysku na inne cele, powiększa on majątek spółki. Przepis art. 875 § 1 k.c. stanowi zaś, że od chwili rozwiązania spółki stosuje się odpowiednio do wspólnego majątku wspólników przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych z zachowaniem przepisów § 2 i 3.

W konsekwencji powyższego stwierdzić należy, że wobec niespornego faktu, iż spółka cywilna (...) prowadzona przez strony została rozwiązana z dniem 31 stycznia 2012r., jedynym możliwym sposobem rozstrzygnięcia o roszczeniach powódki o wypłatę zysku za wcześniejszy okres, jest sprawa o podział majątku spółki cywilnej. Po rozwiązaniu spółki cywilnej nie jest możliwe ani wytoczenie odrębnego powództwo o zapłatę z tytułu podziału zysków, ani kontynuowanie procesu obejmującym takie roszczenie, albowiem uprawnienie do podziału i wypłaty zysków przewidziane w art. 868 § 2 k.c. traci samodzielny byt. Rozliczenie między wspólnikami byłej spółki cywilnej następuje w sposób kompleksowy, przy odpowiednim zastosowaniu przepisów o współwłasności w częściach ułamkowych, z uwzględnieniem reguł przewidzianych w art. 875 § 2 i 3 k.c. Zgodnie zaś z przepisami art. 617 – 625 k.p.c. sprawy o podział współwłasności rozpoznawane są w trybie nieprocesowym.

W konsekwencji powyższego rozstrzygnięcia zawarte w punkcie I wyroku zapadło z naruszeniem art. 875 § 1 k.c. oraz przepisów art. 617 i nast. k.p.c. Sprawa nie została rozpoznana we właściwym trybie ani przez właściwy sąd, gdyż zgodnie z art. 507 k.p.c. poza przypadkami wskazanymi w ustawie, sprawy należące do postępowania nieprocesowego rozpoznają sądy rejonowe. Przedmiotem postępowania dowodowego i ustaleń Sądu nie było to, jaki majątek posiada spółka, nie dokonano też ustaleń niezbędnych do dokonania kompleksowego rozliczenia wspólników z tytułu przysługujących im roszczeń o podział majątku spółki. Uchybienia te powodują, że zachodzi konieczność uchylenia wyroku w zakresie uwzględniającym żądanie powódki o wypłatę zysków ze spółki cywilnej oraz w zakresie związanego z nim rozstrzygnięcia o kosztach sądowych i przekazania sprawy do rozpoznania przez sąd właściwy w przewidzianym trybie. Właściwość miejscowa sądu ustalona została na podstawie art. 508 § 1 k.p.c. według miejsca zamieszkania uczestniczki.

Z przedstawionych względów na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok co do punktu I i III i w tym zakresie sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin-Centrum w Szczecinie pozostawiając temu Sądowi, na podstawie art. 108 § 2 k.p.c., rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego w tym zakresie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego brak było natomiast podstaw do tego, aby podzielić stanowisko powódki o zasadności jej roszczenia o wypłatę zysków jako wspólnika w spółce cichej. W tym zakresie Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne oraz prawne zaprezentowane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i przyjmuje je za własne.

Podniesiony zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. należało uznać za chybiony. W pisemnych motywach wyroku Sąd I instancji w sposób odpowiadający wymogom z art. 328 § 2 k.p.c. wskazał, na jakich dowodach się oparł, z jakich przyczyn odmówił wiarygodności określonym dowodom, w szczególności zeznaniom powódki i świadka S. Z. co do tego, że doszło uzgodnień między stronami o prowadzeniu wspólnej działalności pod nazwą (...), a także z jakich względów zeznania świadka P. N. nie potwierdzają uzgodnień w sprawie spółki cichej. Przedstawiona argumentacja znajduje potwierdzenie w treści omawianych dowodów, jest logiczna, wewnętrznie spójna i przekonująca. Skarżąca nie wykazała, by Sąd Okręgowy naruszył granice swobodnej oceny i na podstawie ujawnionych w dowodach okoliczności wyprowadził wnioski sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Ustawodawca w art. 233 § 1 k.p.c. pozostawił sądowi orzekającemu prawo oceny wiarygodności i mocy dowodów według własnego przekonania powziętego w wyniku bezpośredniego zetknięcia się z dowodami. Jeżeli więc z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, to taka ocena dowodów nie narusza art. 233 § 1 k.p.c. i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego samego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne (por. wyrok SN z dnia 27 września 2002r. II CKN 817/00, Lex nr 56906).

Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do dokonania odmiennych ustaleń nie tylko z tego względu, że ocena Sądu I instancji jest w świetle wskazanych wyżej zasad prawidłowa, lecz także z tej przyczyny, iż argumentacja skarżącej w znacznej części opiera się na okolicznościach, które nie mogą stanowić podstawy do wnioskowania, że strony zawarły umowę spółki cichej. Podkreślenia bowiem wymaga, że majątek spółki cywilnej stanowi odrębną masę majątkową od majątków wspólników tej spółki. Nie można utożsamiać spółki cywilnej z konkretnym wspólnikiem i stawiać znaku równości między majątkiem spółki a majątkiem wspólnika (por. wyrok SN z dnia 20 czerwca 2007r., V CSK 132/07). Każdy wspólnik ma we wspólnym majątku spółki cywilnej swój udział, ale nie stanowi on żadnej określonej części wspólnego majątku i wspólnik nie może, zgodnie z art. 863 k.c., tym udziałem dysponować. Na skutek zastosowania do spółki cywilnej zasady współwłasności łącznej następuje wyodrębnienie majątku wspólnego od mas majątkowych wspólników i jego niepodzielność. Z tego względu podniesiony w apelacji zarzut, iż wkład powódki polegał na wniesieniu zorganizowanego przedsiębiorstwa działającego w ramach spółki cywilnej (...) prowadzonej przez strony, nie mógł znaleźć uznania. Powódka nie mogła wnieść wkładu w takiej postaci, albowiem wskazana zorganizowana część przedsiębiorstwa stanowiła majątek tej spółki cywilnej a nie majątek powódki. Jeżeli nawet pozwany, jak twierdzi powódka, korzystał z dorobku (...) w postaci bazy kontaktów, klientów, lokalu, pracowników, to oznacza, że czerpał z majątku spółki cywilnej, a nie z majątku powódki. Okoliczność tego rodzaju winna zostać

uwzględniona w sprawie o podział majątku spółki cywilnej, nie świadczy natomiast o tym, że powódka wniosła wkład do spółki cichej, prowadzonej w ramach działalności pod nazwą (...).

W odniesieniu do podniesionych przez powódkę argumentów, iż ogół ujawnionych okoliczności dotyczących funkcjonowania działalności (...) i (...) wskazuje na zawarcie przez strony umowy spółki cichej wymaga podkreślenia, iż tego rodzaju umowa należy do kategorii umów nienazwanych, której dopuszczalność zawarcia wynika z art. 353⁽¹⁾ k.c. Do zawarcia umowy dochodzi wówczas, gdy strony złożą zgodne oświadczenia woli określając istotne postanowienia umowy, przede wszystkim zasady funkcjonowania spółki i dokonywania rozliczeń. Brak jest podstaw prawnych, aby do spółki cichej stosować odpowiednio choćby w niewielkim zakresie przepisy o spółce cywilnej. Wynika to właśnie z faktu, że umowa spółki cichej nie została w sposób odrębny uregulowana w kodeksie cywilnym ani w innej ustawie. Nie jest zatem uprawnione przyjęcie zasady, iż zyski w spółce cichej dzielone są w częściach równych na każdego wspólnika. Kwestia reguł podziału zysku winna być przedmiotem uzgodnień stron, przy zawarciu umowy spółki cichej.

Mając powyższe na względzie stwierdzić należy, że strona, która powołuje się na to, że jest wspólnikiem spółki cichej, ma obowiązek wykazać fakt zawarcia umowy spółki cichej oraz jej treści w zakresie wszystkich postanowień istotnych z uwagi na właściwość stosunku prawnego. Niezbędne jest zatem zaoferowanie takiego materiału dowodowego, z którego wynikałyby uzgodnienia stron odnoszące się do wkładu każdego ze wspólników, zasad prowadzenia spółki oraz rozliczeń, w tym podziału zysków i uczestniczenia w stratach. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie zawiera takich informacji. Wynika bowiem z niego jedynie to, że działalność prowadzona w formie spółki cywilnej pod nazwą (...) i działalność prowadzona przez pozwanego, funkcjonowały w jednej siedzibie, korzystały z tych samych wspólników, miały tożsamy przedmiot i częściowo wspólnych kontrahentów. Jednakże wynikający z powyższych okoliczności wniosek, że działalności te nie były względem siebie konkurencyjne, lecz w pewnym zakresie ze sobą współpracowały, nie przesądza o tym, że intencją powódki było zawarcie umowy spółki cichej w zakresie odnoszącym się do prowadzonej przez niego działalności. Z tych względów niesporna okoliczność, iż obie działalności miały wspólną kasę, nie potwierdza stanowiska powódki, skoro jednocześnie zostało przyznane, że rozliczane były oddzielnie. Materiał sprawy nie dostarcza nadto żadnych informacji na temat tego, według jakich zasad powódka i pozwany mieliby uczestniczyć w zyskach i stratach tej działalności. Nie zostało też w żaden sposób wykazane, aby powódka wniosła wkład do (...). Niesporne jest, że w ramach tej działalności nie wykonywała żadnych obowiązków, nie świadczyła pracy, ani nie podejmowała innych czynności. Okoliczności podniesione w apelacji nie podważają tych okoliczności. Natomiast fakt, iż pozwany korzystał z majątku spółki cywilnej, jak wyżej wskazano, nie daje powódce prawa do udziału w zyskach (...), lecz winno mieć odzwierciedlenie przy podziale majątku tej spółki.

Podstawą do odmiennych ustaleń nie mogły być zeznania pracowników zatrudnionych na pół etatu zarówno w ramach (...) i (...). Nawet jeśli uznać, iż osoby te związane węzłem zależności wobec pozwanego nie zeznawały w pełni zgodnie z prawdą, ich zeznania nie dostarczyły żadnych informacji odnośnie uzgodnień stron w kwestii spółki cichej, oczywistym jest zatem, że nie mogły stanowić podstawy ustaleń zgodnych z twierdzeniami powódki.

W odniesieniu do kwestii przelewów, na które powołuje się powódka w apelacji, Sąd Apelacyjny również stwierdza, że nie potwierdzają one stanowiska powódki o zawarciu z pozwanymi umowy spółki cichej. Wpłaty z rachunku bankowego (...) dokonywane na rzecz spółki cywilnej stron zawierały w tytule przelewu informacje, które wskazują raczej na to, że czynione były na pokrycie wierzytelności wynikającej z faktu wykorzystywania dla działalności (...) tego samego lokalu co spółki. Wskazują one na wzajemne rozliczenia między tymi podmiotami, nie przesądzają natomiast o istnieniu między powódką a pozwanym dodatkowej umowy. Z kolei fakt, iż spłata samochodu, z którego korzystała powódka i jej mąż, dokonywana była z rachunku (...) nie dziwi z uwagi na to, że powódka nie była właścicielem tego pojazdu. To, iż pozwany udostępnił jej ten samochód, nie jest elementem charakterystycznym dla współdziałania wspólników spółki cichej i nie uprawnia do domniemania, że wolą stron było prowadzenie działalności (...) w ramach spółki cichej.

W konsekwencji powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. apelację powódki w całości oddalił i obciążył ją w tym zakresie kosztami postępowania apelacyjnego poniesionymi przez stronę pozwaną zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. których wysokość odpowiada wynagrodzeniu adwokata w stawce minimalnej ustalonej

na podstawie § 6 ust. 5 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 461).

SSO del. T. Żelazowski SSA D. Jezierska SSA H. Zarzeczna